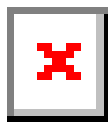

Dosarul nr. 1-1127/2018
Nr. electronic 12-1-83939-26122018

S E N I N I Ț Ă
În numele Legii

27 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:

Președintele de ședință
Grefieri

Djeta Chistol
Olga Deliu, Denis Guțu, Ana Lobari, Iulian Ciobanu,
Dumitru Zamșa, Victoria Gobjilă, Vladislav More,
Ivan Bulgac, Elena Gonciar, Veronica Ostap,
Cristina Tofan, Ernest Gavzer, Cristina Naval,
Cristian Jaloba și Elvira Mocrii

Cu participarea:
Procurorului
Avocatului inculpatului
Inculpatului

Artur Lupașco
Corneliu Chisilița și Roman Plămădeală
Adrian Batrănac

judecând în ședința de judecată publică cauza penală în învinuirea lui

Batrănac Adrian Alexei, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, de facto locuiește în *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, supus militar, studii superioare, oficial neangajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal

A C O N S T A T A T:

Potrivit Ordonanței de modificare a învinuirii adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei din 21.02.2022, Batrănac Adrian Alexei este învinuit de faptul că la 19.09.2018, întreprinderea „Watson Auto” S.R.L., specializată în vânzarea accesoriilor pentru automobile, a cărei director este Uzun Dmitri Vasile și care își desfășoară activitatea pe teritoriul piețelor „Vaz” și „Diron” din mun. Chișinău, a fost supusă unui control și verificării mărfurilor din partea colaboratorilor de poliție din cadrul Direcției de Poliție mun.

Chișinău, printre care și Grosu Maxim, care ar fi depistat multiple nereguli și ilegalități în activitatea acesteia, în legătură cu ce s-a dispus sigilarea și ridicarea stocului de mărfuri, pe care le deținea „Watson Auto” S.R.L.

Începând cu data de 23.09.2018, după ce cet. Uzun Dmitri Vasile a revenit în țară și până la data de 30.11.2018, Batrănac Adrian Alexei, acționând intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra persoanelor publice și anume asupra colaboratorilor de poliție Grosu Maxim, Călugăreanu Octavian și Buzdugan Andrei, toți trei colegi de serviciu, deținând funcții de ofițeri superiori de investigații al SIFE a Direcției de Poliție mun. Chișinău, care au fost antrenați la examinarea și acumularea probelor pe materialul nr. 304/18 din 10.09.2018, înregistrat în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău, soldat cu pornirea procesului contravențional în privința agentului economic „Watson Auto” S.R.L., pe faptul comiterii contravențiilor prevăzute de art. 97, 263 și 265 Cod contravențional și ridicarea unui lot de marfa, ce aparține „Watson Auto” S.R.L., format din accesorii presupus contrafăcute, huse cu logouri, rame pentru plăcile de înmatriculare și multe alte accesorii ce au fost indicate în actul de ridicare, a pretins de la cet. Uzun Dmitri Vasile, bani ce nu i se cuvin, în sumă de 4000 euro. La momentul pretinderii, conform ratelor oficiale medii de schimb al BNM, suma de 4000 euro constituia suma de 78120 lei. Bani au fost pretinși pentru a determina colaboratorii de poliție Grosu Maxim, Călugăreanu Octavian și Buzdugan Andrei, în vederea restituirii mărfii ridicate de la „Watson Auto” S.R.L. în cadrul controlului efectuat la 19.09.2018 și soluționarea problemelor create la acumularea materialelor pe faptul pretinselor ilegalități depistate la „Watson Auto” S.R.L., a cărei activitate era gestionată de către cet. Uzun Dmitri Vasile.

Astfel, acțiunile lui Batrănac Adrian Alexei au fost calificate în baza art. 326 alin.

(1) Cod penal – pretinderea de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

În ședința de judecată inculpatul Batrănac Adrian Alexei nu și-a recunoscut vinovăția și a declarat că nu-și amintește data exactă, dar aproximativ la sfârșitul lunii noiembrie a anului 2018, a fost contactat de către Dmitri Uzun, pe care îl cunoaște de aproximativ 5-6 ani, fiind cu el în relații normale. Ultimul i-a spus că are niște întrebări și că dorește consultații în domeniul în care el activa. Astfel, aproximativ peste o săptămână, ei s-au întâlnit la Teatrul de Operă și Balet „Maria Bieșu”. Susține că atunci Dmitri Uzun i-a comunicat despre faptul că are niște probleme cu poliția, deoarece i s-a făcut un control la gheretele pe care le deține, în urma căruia, i-a fost ridicată marfa, dar nu cunoaște care anume, deoarece nu avea documentele în cauză. La rândul său, el i-a comunicat că trebuie să obțină actele în baza cărora s-a efectuat controlul la gheretele sale și deja după caz, să întreprindă careva acțiuni, adică fie să conteste el singur acțiunile poliției, fie să-și angajeze un avocat. În continuare, Dmitri Uzun l-a întrebat dacă îl poate ajuta cu ceva la momentul de față în vederea soluționării problemei sale, la care el i-a răspuns negativ, motivând că trebuie să vadă actele în baza cărora a fost efectuat controlul. Menționează faptul că după aceasta, Dmitri Uzun a plecat, însă l-a mai contactat pe parcursul zilei, spunându-i că a găsit pe cineva care îl va ajuta să rezolve problema sa și că dorește să se mai întâlnească o dată, la care el i-a răspuns că dacă a găsit persoana care îl va ajuta să hotărască problema, atunci nu are decât să meargă la acea persoană. După aceasta, Dmitri Uzun l-a mai sunat o dată seara și din nou i-a cerut să se întâlnească, însă el a refuzat, spunându-i că nu-l poate ajuta cu nimic în situația creată și cerându-i să nu-l mai apeleze pe marginea situației date, iar peste o zi sau două, adică pe data 30 noiembrie 2018, a fost arestat pe dosarul dat. Mai comunică faptul că în perioada lunii septembrie 2018, a activat în calitate de

ofițer de protecție în cadrul Serviciului paza și protecție de stat. La moment, nu ține minte circumstanțele și perioada în care a făcut cunoștință cu Dmitri Uzun. De asemenea, nu poate spune exact de câte ori s-a întâlnit cu acesta, însă mergea la el atunci când avea nevoie de schimbat vreo piesă la automobil. Afirmă că Dmitri Uzun cunoștea că el este polițist, dar nu știa unde anume activează și că în tot timpul cât el a lucrat în organele de drept, nu a făcut niciodată controale la ghereta cu piese de schimb pe care acesta o deține la Piața auto „VAZ”. De asemenea, el nu cunoaște nimic despre alte controale efectuate la ghereta lui Dmitri Uzun, în afară de controlul despre care acesta i-a povestit la sfârșitul lunii noiembrie 2018. Reiterează faptul că de pe data de 23 septembrie 2018 și până pe data de 30 noiembrie 2018, s-a întâlnit numai o dată cu Dmitri Uzun, pe str. Maria Cebotari, mun. Chișinău, lângă Teatrul de Operă și Balet „Maria Bieșu”, despre ce și a povestit în ședința de judecată. De asemenea, în perioada respectivă nu a avut alte conversații telefonice cu acesta, cu excepția celor despre care a relatat și nici nu a comunicat niciodată cu ultimul prin intermediul rețelelor de socializare sau aplicațiilor de conversație, cu excepția zilei despre care a povestit. Atunci, din câte își amintește, au discutat prin intermediul aplicației „Viber”. Concretizează că atunci când s-a întâlnit cu Dmitri Uzun, ultimul i-a povestit doar despre faptul că la ghereta pe care acesta o deține la Piața auto „VAZ”, a fost efectuat un control, în timpul căruia au fost ridicate mărfurile pe care el le realiza acolo. Din câte a înțeles, era ceva legat de logotip-uri, brand-uri de automobile, pentru care ultimul nu avea toate documentele de proveniență, dar nu poate spune cu exactitate. Respectiv, careva informație referitor la circumstanțele controlului, marfa care a fost ridicată, precum și costul acesteia, Dmitri Uzun nu i-a comunicat și nici nu i-a prezentat vreun document legat de acest control. De asemenea, acesta nu i-a comunicat nici numele polițiștilor care au efectuat controlul, menționând doar că sunt angajați ai Direcției de Poliție mun. Chișinău și anume din cadrul poliției economice. Susține că a solicitat de la Dmitri Uzun vreun document care a fost întocmit atunci în timpul controlului cum ar fi procesele-verbale ori ordonanțele de ridicare sau cercetare la fața locului, ca să poată vedea ce acțiuni au fost întreprinse, care este problema și cu ce l-ar putea ajuta. Ajutorul din partea sa consta în aceea că el, având studii juridice și studiind documentele întocmite în timpul controlului, putea să-l consulte referitor la modalitatea de soluționare a problemei, dar nu prin faptul că activa în cadrul poliției. Afirmă că nu a cerut niciodată de la Dmitri Uzun mijloace bănești sub nici un pretext și că acesta nu i-a comunicat niciodată nimic despre sumele de bani în mărime de 1 300 euro și 10 000 de lei. Respectiv, nu cunoaște de unde au apărut convorbirile telefonice înregistrate și prezentate instanței de judecată, deoarece nu a purtat niciodată discuții legate de bani. Referitor la cet. Călugăreanu Octavian și cet. Grosu Maxim, declară că anterior a lucrat împreună ei în cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani a Direcției de Poliție mun. Chișinău, iar pe cet. Buzdugan Andrei nici nu-l cunoaște. Unde activau cei trei în perioada lunii septembrie-octombrie 2018 el nu cunoaște și nici nu a discutat cu vreunul din ei, după ce s-a întâlnit cu Dmitri Uzun. De asemenea, nu-și amintește despre rugămintea ultimului de a-i organiza o întâlnire cu Călugăreanu Octavian și Grosu Maxim. Atrage atenția asupra faptului că el nu cunoștea unde se află marfa care din spusele lui Dmitri Uzun i-a fost ridicată în cadrul controlului și nici nu era sigur că aceasta a fost ridicată, deoarece acesta nu i-a prezentat vreun document legat de acel control, nici în formă materială, nici în poze spre exemplu. Anume din acest motiv și i-a comunicat lui Uzun Dmitri să se adreseze la el după ce va obține actele susmenționate. Astfel, nici la moment el nu cunoaște detalii despre controlul efectuat la ghereta lui Dmitri Uzun și cu ce s-a finalizat acesta, iar în ceea ce privește apelurile insistente ale ultimului, consideră că ele au fost efectuate cu scopul documentării și ulterior arestării sale.

În ședința de judecată victima Uzun Dmitri Vasile a declarat că la data de 19.09.2018, la întreprinderea sa „Watson Auto” S.R.L, pe str. Calea Orheiului 112, mun. Chișinău, a fost desfășurat un control de către colaboratorii poliției economice. Astfel, în rezultatul controlului respectiv, la două puncte de comercializare, s-a depistat marfă cu logotipuri pe care ei nu aveau voie să o comercializeze, fapt despre care nu cunoșteau însă. Comunică faptul că în timpul controlului, el nu era la serviciu, dar prezentă era soția sa Uzun Zinaida, care activează în calitate de vânzător. Respectiv, colaboratorii poliției i-au spus ei despre necesitatea de a sechestra toată marfa, iar ultima la rândul său, l-a contactat pe el și i-a povestit toată situația. Afirmă că tot atunci, prin telefon, a vorbit cu unul din persoanele care efectuau controlul, care s-a prezentat ca fiind Grosu Maxim și pe care l-a rugat să nu-i sechestreze marfa. Ultimul a căzut de acord cu rugămintea sa, însă cu condiția că atunci când se va reîntoarce în Republica Moldova, ei vor soluționa urmările controlului. Așadar, pe data de 23.09.2018, când a revenit în țară, el l-a contactat pe Grosu Maxim și au convenit să se întâlnească pe teritoriul Centrului Comercial „Mega” din str. Calea Orheiului, numărul exact nu și-l amintește, dar poate comunica că se află la colț cu str. Socoleni, mun. Chișinău. Menționează faptul că la întâlnirea dată, Grosu Maxim a venit împreună cu Călugăreanu Octavian și în timpul discuției, cei doi i-au cerut suma de 4 000 euro pentru a soluționa chestiunea privind sechestrarea și confiscarea mărfii. Tot atunci, cei doi i-au comunicat că îl vor sancționa contravențional cu amendă în mărime de 15 000 lei și îi vor confisca puțină marfă, iar restul o să i-o lase lui. La cele auzite, le-a răspuns lui Grosu Maxim și Călugăreanu Octavian că suma solicitată este una foarte mare pentru el, la care cei doi i-au zis că dacă nu poate achita suma dată, se termină toate discuțiile, deoarece pentru o sumă mai mică ei nu vor risca. Susține că după aceasta, s-au despărțit, el propunându-le să se mai întâlnească o dată și să se gândească asupra unei sume mai mici. Astfel, peste vreo două zile, el iarăși l-a contactat pe Grosu Maxim, dar acesta l-a deconectat. Respectiv, l-a sunat deja pe Călugăreanu Octavian, care de asemenea l-a deconectat. Imediat după aceasta, el a fost sunat de către Batrănac Adrian, care i-a transmis să nu îi mai deranjeze pe Grosu Maxim și Călugăreanu Octavian, acesta fiind mesajul lor. Declară că nu își amintește exact la ce dată, dar în următoarea zi după discuția cu Batrănac Adrian, în timp ce se afla la serviciu, la Piața auto „VAZ” de pe str. Calea Orheiului 112, mun. Chișinău, au venit colaboratorii poliției economice pentru a ridica marfa. Comunicându-le că el hotărăște întrebarea cu Grosu Maxim și Călugăreanu Octavian, unul din acei polițiști, care s-a prezentat că se numește Buzdugan Andrei i-a spus că „prea mult timp hotărăști întrebarea și de aceea vom ridica marfa”. Susține că după aceasta, i-a cerut lui Buzdugan Andrei să-i permită mai întâi să facă un apel telefonic, după care va decide referitor la ridicarea mărfii. Astfel, l-a contactat pe Batrănac Adrian și l-a rugat ca el împreună cu Grosu Maxim să-l ajute și anume să vorbească ca colaboratorii poliției care veniseră să îi ridice marfa. Peste puțin timp după această discuție, Batrănac Adrian a revenit cu un apel și i-a comunicat că dacă el până seara va găsi banii, ei o să-i întoarcă marfa ridicată. La rândul său, el i-a răspuns că se va strădui să găsească banii, însă din motiv că nu a reușit, marfa a rămas la poliție. Ulterior, peste câteva zile, el din nou l-a contactat pe Batrănac Adrian și i-a spus că a găsit doar 1 300 euro și 10 000 lei, la care ultimul a revenit cu un apel și i-a propus să se întâlnească dacă are acești bani ca să-i transmită. Dat fiind faptul că atunci când au discutat era sâmbătă seara, s-au înțeles să se întâlnească peste două zile, adică luni, cu locul concret al întâlnirii urmând să se determine ulterior. La moment nu-și mai amintește din ce motiv, dar în ziua de luni, nu l-a mai telefonat pe Batrănac Adrian, sunându-l peste aproximativ 5 zile, în ziua de vineri a aceleiași săptămâni și rugându-l să organizeze o întâlnire cu Grosu Maxim și Călugăreanu Octavian, la care Batrănac Adrian i-a comunicat că cei

doi nu au dorință să se întâlnească cu el. Comunică faptul că după această discuție, el l-a mai contactat pe Batrănac Adrian și l-a rugat să-l consulte ce să facă mai departe pentru a-și întoarce marfa, la care ultimul i-a comunicat că nu poate să-l ajute cu nimic, deoarece după ce iarăși i-a contactat pe Grosu Maxim și Călugăreanu Octavian, cei doi i-au spus că nu doresc să vorbească cu el. De asemenea, ei i-au comunicat că în privința lor a fost pornit un dosar penal.

În ședința de judecată martorul Buzdugan Andrei Grigore a declarat că susține integral declarațiile pe care le-a făcut în cadrul urmăririi penale și că la el la examinare la SIFE DP mun. Chișinău a parvenit un material, demersul SRL „Turcu și Turcu” prin care se solicita verificarea mai multor persoane fizice și juridice care își desfășoară activitatea pe teritoriul Pieței auto „VAZ” din mun. Chișinău care pun spre comercializare produse cu mărci de brand și anume accesorii auto posibil a fi contrafăcute. Aproximativ la data de 19.09.2018 împreună cu Grosu Maxim colegul meu de serviciu și Prisăcaru Igor ne-am deplasat la Piața auto „VAZ”, la taraba unde comercializa produsele indicate în demersul aflat spre examinare în care își desfășoară activitatea „Watson Auto” S.R.L la tarabă se afla soția Administratorului care s-a prezentat astfel care i-am adus la cunoștință Ordonanța privind pornirea procedurii contravenționale, doamna a făcut cunoștință și l-a telefonat pe soțul ei și comunicând că ultimul nu se află în țară. Ea explicat că are un control și soțul i-a zis să transmită receptorul unuia dintre noi unde eram eu și Grosu Maxim unde soțul a solicitat să discute cu cineva din noi să transmită receptorul deoarece Uzun Dmitri este vorbitor de limbă rusă receptorul i l-a transmis domnului Grosu Maxim fiindcă vorbește mai liber în limba rusă. Grosu Maxim a luat receptorul și i-a explicat conținutul materialului și marfa depistată pe care ne interesează care este indicată în demersul solicitantului urmează a fi ridicată. Ultimul a comunicat că până când nu se va întoarce în țară este categoric împotriva să fie ridicată careva marfă unde s-a ajuns la înțelegerea că marfa se ridică se sigilează și se lasă spre păstrare în Depozit. Am fost de acord ceia ce am făcut am ridicat toată marfa am sigilat-o am numerotata și soția s-a semnat pentru procesul verbal de sesizare la fața locului și pe anexa procesului verbal. Ulterior, soția a comunicat că Uzun Dmitri se va întoarce în țară la finele săptămânii. După câte îmi amintesc era ziua de luni a următorii săptămâni l-am telefonat pe Uzun Dmitri să întreb dacă este pe loc la serviciu ca să ridic marfa. A fost o situație că nu mi-a răspuns însă în orice caz tot în acea săptămână m-am deplasat la acesta la serviciu la Piața auto „VAZ”, unde i-am prezentat materialele acumulate și i-am explicat că marfa o să fie ridicată și la depozitată la Direcția de poliție unde Uzun Dumitru a fost categoric împotriva și încerca să se eschiveze pentru a nu permite să ridicăm marfa. Până la urmă l-am convins marfa a fost ridicată și depozitată la Direcția de Poliție. După aceasta l-am telefonat pe Uzun Dmitri și l-a rugat să se apropie la Direcția de Poliție pentru examinarea lotului de mărfuri ridicat unde nu răspundea la telefon i-am trimis citații oficiale prin intermediul cancelariei. Totodată, i-a scris mesaje prin intermediul aplicației „Viber”. Unde acestuia mi-a răspuns la mesaj că el se va clarifica și fără mine. L-am telefonat, a ridicat receptorul și a început a înainta pretenții că de ce îl telefonează, cine este, chiar și-a permis să se exprime cu cuvinte necenzurate. Văzând că acesta nu are de când să vină, printr-un demers, a solicitat un reprezentant de la SRL „Turcu și Turcu” pentru examinarea bunurilor ridicate. Reprezentantul s-a prezentat, a fost efectuată examinarea, după care demersul a fost expedit la companiile ale căror drepturi au fost încălcate.

În ședința de judecată martorul Călugăreanu Octavian Tudor a declarat că nu a fost audiat în prezenta cauză penală în calitate de martor și nici în cauza penală unde a avut calitatea de bănuit, procesul penal respectiv, fiind încetat. De asemenea, a comunicat faptul că nu-și amintește dacă a fost audiat în calitate de învinuit în prezenta cauză penală.

În ședința de judecată martorul Călugăreanu Octavian Tudor, fiind audiat suplimentar, a declarat că refuză să dea declarații pe această cauză penală, deoarece pe aceleași fapte, a fost intentat un dosar penal în privința sa, în baza art. 324 Cod penal, unde a avut statut de învinuit. Cauza penală respectivă s-a finisat cu încetarea procesului penal. Afirmă că Ordonanța din 11.02.2019 prin care s-a dispus încetarea procesului penal a fost contestată, însă a rămas în vigoare.

În ședința de judecată martorul Grosu Maxim Veaceslav a declarat că refuză să facă declarații împotriva sa, acesta fiind dreptul său garant prin lege, deoarece în această cauză a avut calitate de bănuț/învinuit, procesul penal fiind încetat din motivul scoaterii de sub urmărire penală.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, au fost examinate documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale propuse de partea acuzării, după cum urmează:

- procesul - verbal din 01.10.2018 de ridicare și examinare a suportului de stocare a datelor informatice și anume: a unui stick de memorie operativă de tip „Transcend”, de culoare albă, cu capacitatea de 4 GB, ridicat de la victima Uzun Dmitri, în temeiul ordonanței de ridicare din 01.10.2018, pe care sunt stocate și au importanță înregistrările convorbirilor proprii – fișurile audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV, cu stenogramele anexe după cum urmează:

1) comunicările dintre Uzun Dmitri și Buzdugan Andrei, Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 004.WAV;

2) comunicările dintre Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 007.WAV;

3) comunicările dintre Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 008.WAV;

4) comunicările dintre Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 009.WAV;

5) comunicările dintre Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 010.WAV;

6) comunicările dintre Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, se conțin în fișul audio cu denumirea REC 011.WAV (Vol. 1, f.d. 34-53);

- procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații –interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor lui Uzun Dmitri și a persoanelor care intră în contact cu acesta (măsura specială de investigații fiind autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 13- 6682/18 din 02.10.2018 și nr. 13-7341/18 din 31.10.2018, legalitatea căreia a fost confirmată prin încheierea nr. 13-8150/18 din 04.12.2018, prin care au fost relevate rezultatele măsurilor speciale de investigații:

1) comunicările și imaginile interceptate la 18.10.2018, în intervalul de timp 14:04-14:38, între Uzun Dmitri și Grosu Maxim, care se conțin pe un CD de tip „DVD RW” în mapa „Video”;

2) comunicările și imaginile interceptate la 20.11.2018, în intervalul de timp 10:48-10:54, între Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, care se conțin pe un CD de tip „DVD RW” în mapa „Video”;

3) comunicările interceptate la 23.11.2018, la orele 15:30, între Uzun Dmitri și Batrănac Adrian, purtate prin intermediul aplicației „Viber”, se conțin pe un CD de tip „DVD RW” în mapa „Audio” (Vol. I, f.d. 155-169);

- procesele-verbale de ridicare și examinare din 30.11.2018 și 10.12.2018, a materialului aflat în gestiunea Direcției de Poliție mun. Chișinău, înregistrat în R-2, la 10.09.2018, sub nr. 304, în temeiul ordonanțelor de ridicare din 29.11.2018 și 10.12.2018, împreună cu copiile autentificate a materialului (Vol. I, f.d. 179-226)

- mijloace materiale de probă:

1) un stick de memorie operativă de tip „Transcend”, de culoare albă, cu capacitatea de 4 GB, pe care sunt stocate și au importanță file-urile audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV;

2) procesul-verbal de ridicare și examinare a înregistrărilor audio, din 01.10.2018, împreună cu stenogramele file-urilor audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV;

3) un CD de tip „DVD RW” cu informația în format electronic, a rezultatelor măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor ale lui Uzun Dmitri Vasile;

4) procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 01.12.2018, împreună cu stenogramele convorbirilor interceptate;

5) materialele înregistrate în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău, sub nr. 304/18 din 10.09.2018, acumulate în temeiul sesizării reprezentantului Î.C.S. „Turcu&Turcu” S.R.L., Dorian Chiroșca.

Analizând în cumul probele aduse în judecată de către acuzatorul de stat și probele stabilite în ședința de judecată, instanța ajunge la concluzia că vina inculpatului Batrănac Adrian Alexei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal nu a fost demonstrată și acesta urmează a fi achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din următoarele considerente.

Potrivit art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În cazul achitării persoanei în temeiul alin. (1) pct. 2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

Sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Conform art. 326 alin. (1) Cod penal (în vigoare în perioada de timp cuprinsă între 23.09.2018-30.11.2018) – pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal (infracțiunii presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică traficantului de influență).

În vederea aplicării răspunderii conform alin. (1) art. 326 Cod penal, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje – pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor – trebuie să fie necuvenite, ceea ce înseamnă că aceste foloase nu-i sunt legal datorate făptuitorului. De asemenea, aceasta înseamnă că făptuitorul nu-i achită terțului interesat (sau, altfel spus, cumpărătorului de influență) valoarea banilor, a titlurilor de valoare, a serviciilor, a privilegiilor, a altor bunuri sau avantaje pretinse, acceptate sau primite. În fine, mai rezultă că banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

În ipoteza infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, este esențial ca valoarea exprimată în bani a remunerației ilicite să nu depășească 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În caz contrar, răspunderea se va aplica în conformitate cu lit. c) alin. (2) art. 326 Cod penal.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal poate avea victimă numai în cazul în care extorcarea remunerației ilicite constituie modalitatea faptică sub care se prezintă fapta prejudiciabilă prevăzută la această normă (faptă presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite). În acest caz, victimă este persoana căreia remunerația ilicită îi este extorcată de către făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

În sensul prevederii de la alin. (1) art. 326 Cod penal, pretinderea presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. În cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Atunci când pretinderea se face printr-o scrisoare sau mesaj, pretinderea se consideră consumată în momentul în care destinatarul ia cunoștință de conținutul cererii și înțelege

conținutul acesteia, deoarece anterior acestui moment ne aflăm în prezența unei acțiuni care încă nu s-a exteriorizat în raport cu o altă persoană. La momentul expedierii scrisorii sau mesajului, care conține pretinderea, vom fi în prezența tentativei la infracțiunea specificată la alin. (1) art. 326 Cod penal, aceasta nefiind încă consumată.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei publice sau persoanei publice străine de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu. Destinatarului pretenției, formulate de către persoana publică sau persoana publică străină coruptă, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite condiționează angajarea persoanei publice sau persoanei publice străine să adopte conduita legată de obligațiile de serviciu ale unei astfel de persoane.

Precizăm că, în prezența modalității normative de pretindere a remunerației ilicite, la individualizarea pedepsei, se poate lua în considerație dacă această modalitate normativă se înfățișează sau nu în modalitatea faptică de extorcare a remunerației ilicite. În prezența modalității faptice de extorcare, nu va fi necesară calificarea suplimentară conform altor norme. În această ipoteză, va fi aplicabil doar alin. (1) art. 326 Cod penal.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal se poate realiza personal, de către făptuitor, sau indirect, prin mijlocitor. În ultima ipoteză, mijlocitorul acționează în numele traficantului de influență și cu intenția de a-l ajuta, având calitatea de complice la infracțiunea specificată la alin. (1) art. 326 Cod penal.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal poate fi săvârșită de către făptuitor pentru sine sau pentru o altă persoană. În primul caz, pretinderea, acceptarea sau primirea remunerației ilicite se face în profitul făptuitorului. În cel de-al doilea caz, fapta respectivă se realizează în profitul unei alte persoane, în a cărei soartă este, de regulă, interesat făptuitorul.

Infracțiunea specificată la alin. (1) art. 326 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Dacă infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal nu-și produce efectul din cauze independente de voința făptuitorului (adică, nu se reușește pretinderea, acceptarea sau primirea integrală a remunerației ce nu i se cuvine făptuitorului), cele comise trebuie calificate potrivit art. 27 și alin. (1) art. 326 Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul

internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Pentru existența infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin. (1) art. 326 Cod penal. În asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art. 189 sau 190 Cod penal.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin. (1) art. 326 Cod penal. În astfel de cazuri, cele comise vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art. 189 sau 190 Cod penal.

De regulă, infracțiunea specificată la alin. (1) art. 326 Cod penal se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul.

Subiectul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal este: 1) persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie și anume asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar potrivit art. 26 alin. (1) al aceluiași articol, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sânt independenți și se supun numai legii.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor; instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată menționează faptul că la 20.12.2018, apărătorul lui Uzun Dmitri Vasile a înaintat Procuraturii Municipiului Chișinău o cerere prin care a fost solicitat de a declara nulă proba menționată supra.

În cadrul ședinței de judecată Batrănac Adrian Alexei a declarat că nu recunoaște înregistrările audio prezentate de către Uzun Dmitri Vasile organului de urmărire penală.

Deci, partea apărării a invocat dubii asupra pertinentei din punct de vedere a inadmisibilității probei menționate începând de la etapa urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de fond.

Elocvente speței sunt prevederile pct. 24 a Deciziei Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizărilor nr. 195g/2019 și nr. 202g/2019 din 16.01.2020, potrivit căruia (...)

mijloacele de probă dobândite pot fi verificate prin constatare tehnico-științifică sau, după caz, prin expertiză judiciară dispusă de către instanța de judecată la cererea părților sau din oficiu (articolul 132/11 din Codul de procedură penală). De asemenea, Curtea menționează că probele trebuie să fie dobândite în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale nu se atestă faptul că la etapa urmăririi penale organul de urmărire penală a verificat veridicitatea conținutului înregistrărilor audio ridicate de la Uzun Dmitri Vasile, or, confirmarea veridicității probei obținute în particular îi revine părții acuzării. Totodată, din momentul în care Batrănac Adrian Alexei a declarat că nu recunoaște înregistrările audio, acuzatorul de stat putea să solicite dispunerea unei expertiză fonice a acestor înregistrări, pentru a putea stabili cui aparțin vocile respective, când au fost ele efectuate și cu ce dispozitiv, fapt ce nu a fost realizat.

Din cele menționate, se constată că organul de urmărire penală a acționat pasiv întru confirmarea veridicității pretensei probe obținute în particular de la o persoană neautorizată, adică nu a purces la elucidarea celor invocate de partea apărării.

Mai mult ca atât, fiind invitat specialistul Vitcovschi Oleg în cadrul ședinței de judecată pentru a confirma momentul efectuării înregistrărilor audio, a fost stabilit că acestea au fost efectuate în anul 2017, adică cu mult timp în urmă în coraport cu perioada imputată inculpatului în care ar fi comis pretensele acțiuni ilegale, adică începând cu 23.09.2018 până la data de 30.11.2018, precum și a perioadei de examinarea și acumularea probelor pe materialul nr.304/18 din 10.09.2018, înregistrat în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău.

Totodată, din actele de învinuire rezultă că Batrănac Adrian Alexei ar fi exercitat traficul de influență în legătură cu examinarea și acumularea probelor pe materialul nr. 304/18 din 10.09.2018, înregistrat în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău, de către colaboratorilor de poliție Grosu Maxim, Călugăreanu Octavian și Buzdugan Andrei, toți trei colegi de serviciu, care dețin funcții de ofițeri superiori de investigații al SIFE a Direcției de Politie mun. Chișinău.

Astfel, nu există raport de cauzalitate în pretensele înregistrări efectuate de către Uzun Dmitri Vasile în anul 2017 cu procedura de examinarea și acumulare a probelor pe materialul nr.304/18 din 10.09.2018, înregistrat în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău.

În contextul Hotărârii CEDO pe cauza Beian versus România, motivație de care instanța va lua atitudine la caz, este relevant că jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe. În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6§1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal. Totodată, alin.(8) al aceluiași articol stipulează, că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

În Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 cu privire la interpretarea art.20 din Constituția Republicii Moldova, în redacția Hotărârii nr.39 din 09 iulie 2001, Curtea a stabilit că „principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele, internaționale ratificate și

cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului intern. În sensul acestei interpretări, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative, se includ și normele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Având în vedere că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, Jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.7g din 23 februarie 2016, pct.102, instanța reține că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces”.

În sensul jurisprudenței invocate, se menționează că, provocarea reprezintă acțiunea neloyală realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni. Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării. Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere.

Astfel, în privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune.

În cauza Sandu vs. Republica Moldova din 11 februarie 2014, de către CtEDO a fost constatată încălcarea art. 6 din Convenție, din cauza lipsei de echitate procedurală la nivel național. În calitate de încălcare Curtea a evidențiat faptul că deși în cauza respectivă instanțele naționale au avut temeii să bănuiască că a avut loc o provocare, acestea nu au apreciat elementele de fapt și de drept care ar fi putut să le ajute să distingă provocarea de la o formă legală a unei activități de investigații, la fel Curtea a mai indicat că art. 6§1 din Convenție a fost încălcat și prin utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui C. sub conducerea poliției pentru a justifica condamnarea reclamantului, fără a se examina credibilitatea lui și posibilitatea provocării de către C. a lui Sandu V. la corupere pasivă din careva motive ascunse.

Prin urmare, operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nici o presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

În situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

În speță se atestă că la 29.09.2018, Uzun Dmitri Vasile a înaintat Serviciul Protecție Internă și Anticorupție al MAI, prin care ar fi denunțat preținse acte de corupție din partea colaboratorilor de poliție Maxim și Octavian.

La 01.10.2018, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Toderiță Veaceslav, a întocmit Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, în conținutul căruia au fost consemnate declarațiile lui UZUN Dmitri Vasile.

Prin Ordonanța din 01.10.2018, emisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Toderiță Veaceslav, a fost dispus de a începe urmărirea penală în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, fiind atribuit cauzei penale nr.2018898123.

La 01.10.2018, Uzun Dmitri Vasile a încheiat cu procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Toderiță Veaceslav, acord de colaborare cu organele de drept.

Ulterior, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Toderiță Veaceslav, a înaintat demersuri către judecătorul de instrucție în vederea autorizării înfăptuirii măsurii speciale de investigație: urmărirea vizuală a acțiunilor victimei UZUN Dmitri Vasile, precum și alte persoane, care vor apărea în adiacentul acestuia, stocând informațiile pe suport de hârtie, și ulterior autorizării prelungirii efectuării acestei măsuri.

Prin încheierile și Mandatele emise de către judecătorul de instrucție a fost autorizată și prelungită efectuarea măsurii speciale de investigație menționată supra.

Astfel, potrivit Procesului-verbal privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor din 01.12.2018, se atestă că la 20.11.2018, Uzun Dmitri Vasile fiind în prealabil înzestrat cu tehnică specială pentru obținerea în secret a informației, a fost interceptată cu înregistrarea de imagini, comunicarea dintre Uzun Dmitri Vasile și Batrănac Adrian Alexei, angajat al Serviciului Protecție și Pază de Stat, care a avut loc în intervalul orelor 10:48-10:54, în interiorul automobilului de serviciu a lui Batrănac Adrian Alexei, de model „Dacia Duster”, staționat în fața Liceului „Spiru Haret”, de pe strada Maria Cebotari 53, mun. Chișinău.

Potrivit aceluși proces-verbal, se atestă că ulterior, la data de 23.11.2018, Uzun Dmitri Vasile fiind în prealabil înzestrat cu tehnică specială pentru obținerea în secret a informației, a fost interceptată comunicarea telefonică audio dintre UZUN Dmitri Vasile și fostul angajat al poliției Batrănac Adrian Alexei, care a avut loc în intervalul orelor 15:30 - 15:33, prin intermediul aplicației „Viber”.

Ulterior, convorbirile celor doi au fost stenografiate pe suport de hârtie.

Astfel, referitor la evenimentele petrecute la data de 20.11.2018, urmează să atestăm faptul că Uzun Dmitri Vasile după ce a fost înzestrat cu mijloace speciale a mers în fața Liceului „Spiru Haret”, de pe strada Maria Cebotari 53, mun. Chișinău, în adiacentul locului de serviciu a lui Batrănac Adrian Alexei, unde se afla cel din urmă, inițiind potrivit stenogramelor primul o discuție.

Subsecvent, referitor la evenimentele petrecute la data de 23.11.2018, potrivit stenogramelor atestăm că Uzun Dmitri Vasile la telefonat pe Batrănac Adrian Alexei.

Potrivit declarațiilor făcute de către Uzun Dmitri Vasile în cadrul ședinței de judecată, se atestă că ofițerii care l-au înzestrat cu tehnică specială în vederea înregistrării convorbirilor cu Batrănac Adrian Alexei, l-au instruit cum să-l provoace pe cel din urmă să-i acorde un răspuns pozitiv în vederea soluționării pentru bani a problemelor sale.

Conform art. 94 alin (1) pct. 11) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate instanței de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Astfel, prin prisma constatărilor expuse la §38 din hotărârea CtEDO în cauza Sandu c. Moldovei și §60 din Hotărârea CtEDO în cauza Ramanauskas c. Lituaniei, toate probele din dosar pe acest capăt de învinuire urmează a fi excluse, acestea nefiind susceptibile de a fi puse la baza sentinței de condamnare.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține faptul că probe obiective care ar indica că Batrănac Adrian Alexei ar fi fost dispus să săvârșească infracțiunea indicată în rechizitoriu nici nu puteau să existe, deoarece faptele indicate în actul de sesizare a instanței de judecată, chiar și faptele indicate în Ordonanța de modificare a învinuirii, nu au existat în timp până la depunerea denunțului, or, faptele ce caracterizează învinuirea se raportează la perioada în care au intervenit activ autoritățile în colaborare cu Uzun Dmitri Vasile (în cauza Sandu vs. Moldova, Hotărârea din 11.02.2014, & 28, Curtea Europeană a statuat: „Deși dl. Teixeira de Castro Eventual ar fi fost predispus să săvârșească o infracțiune, nu existau probe obiective care să indice că el a inițiat o faptă infracțională până la intervenția colaboratorilor de poliție”).

Respectiv, în speță, se constată existența provocării și prin urmare lipsește intenția lui Batrănac Adrian Alexei (aceasta fiind determinată de întreaga acțiune de provocare, în ansamblul ei) ca element constitutiv al infracțiunii, respectiv, nefiind întrunită latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență.

Totodată, instanța de judecată constată că în speță au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare a lui Batrănac Adrian Alexei la săvârșirea presupusei infracțiuni, or, reieșind din conținutul stenogramelor Uzun Dmitri Vasile îi acordă întrebării lui Batrănac Adrian Alexei cum ar urma să-și rezolve problemele cu colaboratorii de poliție, iar ca răspuns Batrănac Adrian Alexei i-a comunicat că nu știe și urmează să se conformeze citațiilor expediate în adresa acestuia.

Circumstanțele date constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, or cum indică jurisprudența CtEDO, hotărârea Gafton v.v Germania din 30.06.2008, nu pot fi administrate probe, dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate. S-a instituit principiul „Fruitele pomului otrăvit”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sunt derivate (în strânsă legătură) din probele obținute în mod ilegal.

Astfel spus, dacă sursa probantă „pomul”, este lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei „fructele” vor fi tot așa. În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

Prin urmare în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Batrănac Adrian Alexei de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Subsecvent, instanța de judecată menționează că din conținutul procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații – interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor lui Uzun Dmitri Vasile și Batrănac Adrian Alexei, și anume din conținutul stenogramelor convorbirilor dintre cei doi din data de 20.11.2018 și 23.11.2018, nu se

atestă în mod explicit că Batrănac Adrian Alexei a pretins de la Uzun Dmitri Vasile careva sume de bani pentru a interveni pe lângă colaboratorii de poliție din cadrul Direcției de Poliție a Municipiului Chișinău pentru a-i influența să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale.

Totodată, nu se atestă în mod explicit că Batrănac Adrian Alexei ar fi pretins că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Direcției de Poliție a Municipiului Chișinău. Din contra la întrebările formulate de către Uzun Dmitri Vasile în ce privește cum ar urma să-și rezolve problemele în coraport cu activitatea colaboratorilor de poliție desfășurată anterior, Batrănac Adrian Alexei îi răspunde că nu cunoaște și că ar urma să se prezinte la Direcția de Poliție a Municipiului Chișinău, iar în cazul întocmirii unui proces-verbal, ar urma să-l conteste.

Mai mult ca atât, Uzun Dmitri Vasile fiind audiat în cadrul ședinței de judecată nu a declarat asupra faptului că Batrănac Adrian Alexei i-ar fi solicitat careva sume de bani pentru a interveni pe lângă colaboratorii de poliție, ci din contra Uzun Dmitri Vasile face trimitere la alte persoane care i-ar fi pretins bani pentru a-i fi soluționate problemele apărute în legătură cu desfășurarea activității sale.

Totodată, din declarațiile lui Uzun Dmitri Vasile mai rezultă că el l-ar fi contactat pe Batrănac Adrian Alexei pentru a interveni pe lângă colaboratorii poliției în vederea soluționării pozitive în legătură cu desfășurarea activității sale.

Sub acest aspect, instanța de judecată menționează că la materialele cauzei penale nu există probe ce ar confirma dacă Batrănac Adrian Alexei ar fi intervenit sau nu pe lângă colaboratorii de poliție pentru a-i influența.

Deci sub acest aspect, urmează a fi invocate prevederile art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultă că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 6 paragraful 1 CEDO, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Potrivit art. 6 paragraful 2 CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

Conform Jurisprudenței CtEDO, o încălcare a prezumției de nevinovăție poate să apară, de asemenea, în condițiile anumitor prezumții procedurale, care califică o persoană vinovată, fără ca acest lucru să fie stabili în cadrul unei proceduri contradictorii și în conformitate cu un anumit standard de probă (Klouvi c. Franței, §§42-54).

Totodată, libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către

instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

Curtea Europeană a mai statuat că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță superioară. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (hotărârea *Suominen v. Finlanda* din 1 iulie 2003). Curtea reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO *Bragadireanu v. România*, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO *Orhan v. Turcia* din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO *Irlanda v. Regatul Unit* din 18 ianuarie 1978).

Respectiv, luând în considerație cele enunțate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia că în urma cercetării judecătorești și aprecierii probelor, există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția adusă inculpatului *Batrânac Adrian Alexei*, or judecând cauza, instanța de judecată a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția acestuia de comiterea faptei imputate.

În conformitate cu art. 157 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Așadar, luând în considerație normele legale citate, instanța de judecată dispune păstrarea în continuare la materialele cauzei penale a mijloacelor materiale de probă:

1) un stick de memorie operativă de tip „Transcend”, de culoare albă, cu capacitatea de 4 GB, pe care sunt stocate și au importanță file-urile audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 05.08.2018 (Vol. I, f.d. 54);

2) procesul-verbal de ridicare și examinare a înregistrărilor audio, din 01.10.2018, împreună cu stenogramele file-urilor audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 05.08.2018 (Vol. I, f.d. 54);

3) un CD de tip „DVD RW” cu informația în format electronic, a rezultatelor măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor ale lui *Uzun Dmitri Vasile*, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 04.12.2018 (Vol. I, f.d. 176-177);

4) procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 01.12.2018, împreună cu stenogramele convorbirilor interceptate, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 04.12.2018 (Vol. I, f.d. 176-177);

5) materialele înregistrate în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău, sub nr. 304/18 din 10.09.2018, acumulate în temeiul sesizării reprezentantului Î.C.S. „Turcu&Turcu” S.R.L., Dorian Chiroșca, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 10.12.2018 (Vol. I, f.d. 227).

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 382-385, 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită Batrănac Adrian Alexei învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se dispune păstrarea în continuare la materialele cauzei penale a mijloacelor materiale de probă:

1) un stick de memorie operativă de tip „Transcend”, de culoare albă, cu capacitatea de 4 GB, pe care sunt stocate și au importanță file-urile audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 05.08.2018;

2) procesul-verbal de ridicare și examinare a înregistrărilor audio, din 01.10.2018, împreună cu stenogramele file-urilor audio cu denumirile REC 004.WAV, REC 007.WAV, REC 008.WAV, REC 009.WAV, REC 010.WAV și REC 011.WAV, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 05.08.2018;

3) un CD de tip „DVD RW” cu informația în format electronic, a rezultatelor măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor ale lui Uzun Dmitri Vasile, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 04.12.2018;

4) procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 01.12.2018, împreună cu stenogramele convorbirilor interceptate, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 04.12.2018;

5) materialele înregistrate în R-2 a Direcției de Poliție mun. Chișinău, sub nr. 304/18 din 10.09.2018, acumulate în temeiul sesizării reprezentantului Î.C.S. „Turcu&Turcu” S.R.L., Dorian Chiroșca, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin Ordonanța din 10.12.2018.

Sentința cu drept de atac în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președinte de ședință

Djeta Chistol